

Borgarting lagmannsrett - Kjennelse og beslutning - LB-2022-165190

Instans	Borgarting lagmannsrett – Kjennelse og beslutning
Dato	2023-02-09
Publisert	LB-2022-165190
Stikkord	Sivilprosess. Tvisteloven § 1-3 Foreldelsesloven § 9.
Sammendrag	Anke i sak om oppreisning, mortifikasjon og dementi for ærekrenkende ytring ble delvis avvist og delvis nektet fremmet. Saken hadde bakgrunn i krav mot Statoil (nå Equinor) om erstatning og oppreisning i samband med gjennomføring av integritetsundersøkelser i forbindelse med en intensjonsavtale om aksjeinvesteringer i Biofuel AS. (Sammendrag ved Lovdata.)
Saksgang	Oslo tingrett TOSL-2022-36312 – Borgarting lagmannsrett LB-2022-165190 (22-165190ASD-BORG/03).Anke til Høyesterett over kjennelse nektet fremmet, og anke over beslutning forkastet, HR-2023-1011-U.
Parter	Steinar Vigdel Kolnes (Ove Martin Kolnes) mot Diligence (International) LLC, London og Trefor Thomas Williams (for disse: advokat Jon Wessel-Aas).
Forfatter	Lagdommer Dag Arne Ruud, lagdommer Nils Ihlen Ramm og lagdommer Jannicke Johannesen.
Sist oppdatert	2023-06-01

Innholdsfortegnelse

Borgarting lagmannsrett - Kjennelse og beslutning - LB-2022-165190	1
Innholdsfortegnelse.....	2
Lagmannsretten bemerker:	6

Bakgrunnen for saken, som lagmannsretten oppfatter er uomtvistet, er slik beskrevet i tingrettens dom:

Saksøker, Steinar Vigdel Kolnes, var en av flere som etablerte selskapet Biofuel AS i 2007. Kolnes var aksjonær og styremedlem i selskapet.

I 2008 var Biofuel AS involvert i et prosjekt i Ghana for produksjon av planteolje brukt til biodiesel. I forbindelse med at Statoil ASA (nå Equinor ASA) vurderte å kjøpe en eierandel i Biofuel AS, ble saksøkte nr. 1, Diligence International LLC, engasjert av Statoil til å utføre en integritetsundersøkelse («integrity due diligence – IDD») av Biofuel AS. Biofuel AS var ikke kjent med hvem som faktisk utførte undersøkelsene.

Diligence er et internasjonalt selskap som blant annet spesialiserer seg innen selskapsgjennomgang og selskapsinterne granskninger, særlig med sikte på å avdekke forhold som korrupsjon, hvitvasking m.m.. Saksøkte nr. 2, Trefor Thomas Williams, er managing partner for selskapets avdeling i London.

Den 17. desember 2008 avga Diligence en IDD-rapport til Statoil der det fremgikk at en kilde nær Biofuel AS hadde fortalt at Biofuel AS har brukt en navngitt mellommann til blant annet å bestikke lokale tjenestemenn. Biofuel AS ble ikke gitt kopi av rapporten, men Statoil tok opp forholdet med Biofuel AS i møte den 18. desember 2008.

Statoil kontaktet deretter Diligence med en rekke oppfølgingsspørsmål. Statoil mottok svar på spørsmålene i januar 2009 i en ny foreløpig rapport. Biofuel AS ble ikke gitt kopi av rapporten.

I et møte med Biofuel AS den 30. januar 2009 fremla representanter for Statoil et sladdet sitat fra IDD-rapporten, kalt «Quote A», med slik ordlyd:

Mr XX is the man we use in order to maintain confidential contacts to the Government of the area. If we have been sure that it was possible to start our project in country YY only with the contact we got from the Tribe we met, this was because Mr XX brought us to a meeting with a member of a Commission that has target to deregulate the whole licensing system in country YY. That man, I don't remember his name, but he had eyeglasses, assure us that with a little bit of money everything would be alright. Mr. XX asked us a sum, we paid it in an envelope, the man had a broad smile and said that we can consider us as his friends. Then Mr XX asked for 70 % of that sum and we paid it in despite of the fact that it was a very high fee, but we have been happy because we could start immediately with our work. This is the reason why I accepted to work with Mr XX in some other projects: he's a very (reputable) man in «various countries in the region», has a lot of connections and could be very relevant for our company in the near future.

I februar 2009 besluttet Statoil at de ikke ville investere i Biofuel AS. Videre varslet First Securities, som var engasjert for å innhente investorer, at selskapet ville trekke seg som tilrettelegger for kapitalutvidelsen dersom ikke korrupsjonsmistanken ble sjekket ut.

I februar og mars 2009 kom det en rekke oppslag i media om at Statoil hadde trukket seg fra samarbeidet med Biofuel AS, og at det var mistanke om at Biofuel AS eller dets representanter hadde vært involvert i korrupsjon i Ghana.

Den 13. mars 2009 begjærte Biofuel AS oppbud, og selskapet ble tatt under konkursbehandling.

Statoil ble anmeldt for æreskrenkelser, men anmeldelsen ble henlagt i april 2009. Samme år reiste Kolnes med flere privat straffesak mot Statoil for Stavanger tingrett med krav om mortifikasjon av Quote A og oppreisning. Statoil ble frifunnet i tingretten 8. februar 2013, og saksøkernes anke til lagmannsretten ble nektet fremmet.

Parallelt med mortifikasjonssaken fremmet Kolnes med flere en forliklage mot Statoil med krav om erstatning og oppreisningserstatning for Stavanger Forliksråd. Forliksrådssaken ble innstilt i mars 2012. I mars 2013 fremmet Kolnes med flere sak mot Statoil ved Stavanger tingrett med krav om erstatning og oppreisning med hjemmel i det ulovfestede culpaansvaret og [skadeserstatningsloven § 3-6](#). Grunnlaget for kravet var Quote A i IDD-rapporten og Statoils håndtering av korrupsjonsopplysninger fra disse undersøkelsene overfor Biofuel AS og media i 2008 og 2009. Saken ble senere overført Jæren tingrett. Under saksforberedelsen i Jæren tingrett ble IDD-rapportene fremlagt i sin helhet i prosesskriv

av 21. mars 2016. Biofuel AS fikk samtidig oppgitt navnet til Diligence. Jæren tingrett avsa frifinnende dom 3. februar 2017.

Kolnes innga stevning i saken mot Diligence og Williams til Oslo tingrett den 8. januar 2020, som henviste saken til Oslo Forliksråd. Oslo Forliksråd innstilte saken ved beslutning 1. mars 2021. Ved stevning innkomet 7. mars 2022 reiste Kolnes sak for Oslo tingrett med krav om oppreisning, mortifikasjon og dementi for ærekrenkende ytring (sak 22-035516TVI-TOSL/05). Samme dag innga han stevning for Oslo tingrett med krav om erstatning for ærekrenkende ytring (sak 22-036312TVI-TOSL/07). De saksøkte innga rettidige tilsvare i begge sakene.

Etter begjæring fra de saksøkte, og etter at begge parter var gitt anledning til å uttale seg, besluttet retten å forene sak 22-035516TVI-TOSL/05 og sak 22-036312TVI-TOSL/07 til felles behandling, til felles avgjørelse, jf. [tvisteloven § 15-6](#) og at de skulle avgjøres skriftlig etter reglene om forenklet domsbehandling, jf. [tvisteloven § 9-8](#) første ledd. Etter rettens syn tilsier ikke lovens formål om rettferdig og forsvarlig behandling helt eller delvis muntlige forhandlinger.

Tingretten avsa 23. juni 2022 dom og kjennelse med slik slutning:

KJENNELSE

I sak 22-035516TVI-TOSL/05:

Krav om at utsagnet i Quote A erklæres dødt og maktesløst (påstandens punkt 1) avvises.

DOMSSLUTNING

I sak 22-035516TVI-TOSL/05:

1. Diligence (International) LCC og Trefor Thomas Williams frifinnes.
2. Steinar Vigdel Kolnes pålegges å erstatte Diligence (International) LCCs og Trefor Thomas Williams' sakskostnader for Oslo forliksråd med kr. 4 688,-.
3. Steinar Vigdel Kolnes dømmes til å betale Diligence (International) LCCs og Trefor og Thomas Williams' til sammen 80 000 – åttitusen – kroner i sakskostnader, innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.

I sak 22-036312TVI-TOSL/07:

1. Diligence (International) LCC og Trefor Thomas Williams frifinnes.
2. Steinar Vigdel Kolnes dømmes til å betale Diligence (International) LCCs og Trefor og Thomas Williams' til sammen 60 000 – sekstitusen – kroner i sakskostnader, innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.

Kolnes innga 21. juli 2022 anke, hvor det på side to heter at anken gjelder «sak nr. 22-035516TV1-TOSL/05 som omhandler den private straffesak etter [straffeprosessloven kap. 28](#) (nå opphevet)». Det er videre angitt at «[d]en sivile sak, 22-036312TV1-TOSL/07 vil bli påanket etter rettsferie.» Anken 21. juli 2022 er behandlet i lagmannsrettens sak 22-119423ASD/02.

Anke over tingrettens avgjørelse i sak 22-036312TV1-TOSL/07 ble inngitt 15. september 2022. Anketilsvar ble inngitt 4. november 2022.

Lagmannsretten varslet i brev 24. november 2022 at det ble vurdert å nekte anken fremmet etter [tvisteloven § 29-13](#) andre ledd. Kolnes har inngitt merknader til dette i prosesskriv 6. desember 2022.

Kolnes har i hovedsak anført:

Ankemotpartene har opptrådt erstatningsbetingende i forbindelse med avgivelse av IDD-rapporten til Statoil i 2008 med «Quote A» der det gjengis angivelig utsagn fra en kilde om korrupsjon. Quote A er fabrikkert av personer ansatt i eller innleid av Diligence i den hensikt å skade eller dra nytte av fabrikkeringen. Ankemotpartene har ikke fremlagt noe bevis som tilsier at de ikke er ansvarlig for fabrikkeringen av Quote A. De er ansvarlige for det tap Kolnes har lidt. Det påberopes vanlig culpa-ansvar som grunnlag for erstatningskravet både mot Williams og Diligence. Diligence er dessuten ansvarlig som arbeidsgiver etter [skadeserstatningsloven § 2-1](#).

I denne sak rettes søksmålet mot opphavet/kilden/ansvarlige for Quote A, ikke videreformidleren, selv om det i denne sak er en og samme rettssubjekt som både er ansvarlig for tilvirkningen og videreformidlingen av Quote

A. Det er altså selve fabrikkeringen av de falske korrupsjonsanklagene, og ikke videreformidlingen av dem, som er ansvarsbetingende. Tingretten har misforstått dette.

Tingretten har uriktig lagt til grunn at kravet mot de ankende parter er foreldet. Tingretten la feilaktig til grunn at Diligence og Williams kun var formidlere av Quote A. At det ikke er riktig, kom tidligst frem i Williams vitnemål 12. januar 2017 i Jæren tingrett og i etter følgende avisintervju med Paolo Fusi i Stavanger Aftenblad 2. februar 2017. Stevningen 8. januar 2020 er derfor godt innenfor treårsfristen i [foreldelsesloven](#).

Det ankes også over saksbehandlingsfeil.

Vedrørende frikjennelse av ukjent styreformann v/Diligence. En frikjennelse av en ukjent styreformann gir ingen mening. Uansett; dersom det skal gis en dom på avvisning/frikjennelse, skal denne begrunnes. Det er ikke gjort i denne sak. Dommen må oppheves.

Vedrørende frikjennelse av Trefor Williams. Det er saksøkers pretensjoner som skal legges til grunn ved avvisning/frikjennelse. Kolnes har anført at Williams har hatt en rolle i tilvirkningen/fabrikkeringen av Quote A. Han har innrømmet å ha vært med på å «kvalitetssikre» Quote A sammen med flere andre ansatte i Diligence. Det er heller ikke utenkelig at Trefor Williams er den ukjente styreformann i Diligence som ovenfor nevnt. Først ved en bevisføring vil dette bekreftes/avkreftes. Som ovenfor, en avvisning skal begrunnes. Det er ikke gjort i denne sak. Avvisning/frikjennelsesdommen av Trefor Williams må derfor oppheves.

Det er også anket særskilt over tingrettens sakskostnadsavgjørelse og anført at sakskostnadene skal dekkes av staten etter [straffeprosesslovens](#) regler og at sakskostnadene uansett overstiger det som er nødvendig.

Det er nedlagt slik påstand:

1. Kjennelse i sak 22-036312TVI-TOSL/07 oppheves.
2. Domsslutning 1, 2 og 3 i sak 22-036312TVI-TOSL/07 oppheves.
3. Steinar Kolnes tilkjennes sakskostnader for Oslo tingrett og denne anke, kr. 34.800.

I prosesskriv 6. desember 2022 har Kolnes også føyd til følgende påstandspunkter:

4. Primært, sakene skal heretter gå som to separate saker, hver for seg, som innlevert i stevning av 25.1.2022 og 28.1.2022. Hvorav mortifikasjonssaken etter stevning datert 25.1.2022 skal gå etter [Straffeprosessloven kapittel 28](#) og stevning datert 28.1.2022 gå etter sivilprosess.
5. Subsidiært hvis en felles sak, skal begge gå etter [Straffeprosessloven kapittel 28](#).

I tilknytning til påstandens punkt 1 bemerker lagmannsretten at tingretten ikke avsa noen kjennelse i sak 22-036312TVI-TOSL/07; i tilknytning til påstandens punkt 2 bemerker lagmannsretten at tingrettens domsslutning i sak 22-036312TVI-TOSL/07 bare har to punkter.

Ankemotpartene har i hovedsak anført:

Anken datert 15. september 2022 er anke over Oslo tingretts dom i sak 22-036312TVI-TOSL/05.

Ankemotpartene mener tingretten åpenbart har lagt riktig bevisbedømmelse og rettsanvendelse til grunn når den har kommet fram til at Diligence International LCC og Trefor Thomas Williams må frifinnes.

Tingretten har korrekt lagt til grunn at et eventuelt krav er foreldet. Det er uansett ikke rettslig grunnlag for kravet.

Det foreligger heller ikke noen saksbehandlingsfeil.

Det er ingen feil ved tingrettens saksbehandling. Det domsresultatet tingretten har kommet til, er begrunnet.

Det er nedlagt slik påstand:

1. Prinsipalt: Anken nektes fremmet.
2. Subsidiært: Anken forkastes.
3. I alle tilfeller: Steinar Vigdel Kolnes pålegges å erstatte Diligence (International) LCCs og Trefor Thomas Williams' sakskostnader for lagmannsretten.

Lagmannsretten bemerker:

Argumentasjonen i anken og senere prosesskriv retter seg mot begge sakene tingretten behandlet. Tingrettens sak 22-035516TVI-TOSL/05 er allerede ankebehandlet i sak 22-119423ASD-BORG/02, slik at det bare er sak 22-036312TVI-TOSL/07 denne ankesaken gjelder. Saken går fullt ut etter [tvistelovens](#) regler.

De prosessuelle spørsmål Kolnes har nedlagt påstand om i punkt 4 og 5 i prosesskrivet 6. desember 2022, er ikke omtvistet. Sakene går hver for seg. Kolnes har derfor ikke noe reelt behov for en særskilt avgjørelse av disse spørsmålene, jf. [tvisteloven § 1-3](#). De er heller ikke angitt som ankegrunner i anken. Disse påstandspunktene skal derfor formelt avvises.

Påstanden i anken punkt 1 retter seg mot kjennelsen som er avsagt i sak 22-035516TVI-TOSL/05, og skal således ikke behandles på nytt nå. Det påstandspunktet blir derfor også å avvise fra behandling i denne ankesaken.

Det er etter lagmannsrettens syn ingen feil ved tingrettens saksbehandling. Domsresultatet er tilstrekkelig begrunnet. Det fremgår tilstrekkelig klart både hvilket saksforhold tingretten har funnet bevist og hvordan rettsreglene er anvendt. Det er heller ingen saksbehandlingsfeil at tingretten har frifunnet selskapet (Diligence) ved styrets leder selv om styrelederen anføres å være ukjent. Det er selskapet ved styrets leder som er saksøkt sammen med Williams.

Lagmannsretten kan heller ikke se at tingrettens lovanvendelse er feil.

Det rettslige grunnlaget for Kolnes' krav var for tingretten oppgitt å være [skadeserstatningsloven § 3-6 a](#) som lyder:

Den som uaktsomt har satt frem en ytring som er egnet til å krenke en annens ærefølelse eller omdømme, skal yte erstatning for den lidte skade og slik erstatning for tap i fremtidig erverv som retten ut fra den utviste skyld og forholdene ellers finner rimelig. Han kan også pålegges å betale slik erstatning (oppreisning) for skade av ikke-økonomisk art som retten finner rimelig. [...]

En ærekrenkende ytring medfører ikke ansvar etter første ledd dersom den anses berettiget etter en avveining av de hensyn som begrunner ytringsfrihet. Ved denne vurderingen skal det særlig legges vekt på om ytringen hviler på et fyldestgjørende faktisk grunnlag, på ytringens grad av krenkelse, og om hensynet til den krenkede er tilfredsstillende ivaretatt ved for eksempel adgang til imøtegåelse, om allmenne interesser eller andre gode grunner tilsa at den ble satt frem, og om ytreren har vært i aktsom god tro med hensyn til de momenter som kan gjøre ytringen berettiget.

I den foreliggende saken er det mulige grunnlaget for Kolnes' krav etter [skadeserstatningsloven § 3-6](#) «ytringen» i Quote A, og som skal gjengi en kilde som retter korrupsjonsanklager mot Biofuel. Etter det lagmannsretten kan forstå, er det ikke fremsatt anklager mot Kolnes personlig.

I prosesskrivet 6. desember 2022 er det også opplyst at kravet bygger på alminnelig culpaansvar og arbeidsgiveransvaret i [skadeserstatningsloven § 2-1](#).

Kolnes har også påberopt verdipapirloven § 3-7 (tidligere 3-9) som grunnlag for erstatningskrav. Lagmannsretten kan ikke se at bestemmelsen er relevant for kravet mot Diligence og Williams, og går ikke nærmere inn på den.

Slik saken ligger an, er det ikke nødvendig for lagmannsretten å ta stilling til om Kolnes har rettslig grunnlag for sine erstatningskrav mot Diligence og Williams, da lagmannsretten er enig med tingretten i at eventuelle krav uansett klart er foreldet.

Krav om erstatning foreldes etter [foreldelsesloven § 9](#). Bestemmelsens første ledd første punktum lyder:

Krav på skadeserstatning eller oppreisning foreldes 3 år etter den dag da skadelidte fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige.

Tingretten har tatt et korrekt rettslig utgangspunkt når det i dommen uttales:

Kunnskapskravet omfatter alle de tre vilkårene for erstatning – ansvarsgrunnlag, økonomisk tap og årsakssammenheng. Skadens omfang trenger imidlertid ikke å være klarlagt i detalj, jf. [HR-2021-530-A](#), se også Hagstrøm og Stenvik, Erstatningsrett, 2 utgave, 2019 side 603-604.

I saken her utgjøres skaden av Diligences formidling av Quote A. Som et utgangspunkt vil dermed foreldelsesfristen begynne å løpe da Kolnes ble kjent – eller burde blitt kjent med – Quote A og hvem som var ansvarlig for den.

I [HR-2021-530-A](#) som tingretten har vist til, redegjør Høyesterett slik for kunnskapskravet [avsnittene 28](#) og [29](#):

(28) Kunnskapskravet er omtalt på noe forskjellig måte i ulike sammenhenger. I [Rt-2011-1029](#), som jeg straks kommer tilbake til, heter det i [avsnitt 36](#) at «skadelidte må ha fått slik kjennskap til de økonomiske skadevirkninger han er påført eller antas å bli påført, at han objektivt sett har grunnlag for og en oppfordring til å gå til søksmål» mot den ansvarlige. Denne formuleringen er langt på vei fulgt opp i [Rt-2012-543 avsnitt 57](#), der det med henvisning til [Rt-2001-1702](#) også presiseres at «det faktiske resultatet av den skadevoldende handling» må ha inntrådt før foreldelsesfristen begynner å løpe. I [HR-2019-2034-A avsnitt 53](#) er dette formulert slik at «virkningen» av det ansvarsbetingende forholdet først foreligger når «det objektivt sett har oppstått et tap eller er på det rene at tap vil oppstå».

(29) Jeg kan ikke se at disse nyanseforskjellene har betydning for foreldelsesfristens utgangspunkt i vår sak. Fellesnevneren er at foreldelsesfristen løper fra det tidspunkt skadelidte fikk eller burde skaffet seg kunnskap om de konkrete økonomiske skadevirkningene han er – eller vil bli – påført som følge av den ansvarsbetingende handlingen. Skadelidtes kunnskap må for øvrig omfatte alle vilkårene for erstatningsansvar, men skadens omfang behøver ikke være klarlagt i detalj, se Hagstrøm og Stenvik, Erstatningsrett, 2. utgave, 2019 side 603-604.

Det er ikke tvilsomt at Kolnes var kjent med at det var uttrykt mistanke om at Biofuel AS var involvert i korrupsjon allerede i januar 2009. På møte med Biofuel 30. januar 2009, fremla Statoil en sladdet versjon av Quote A. Kolnes med flere reiste privat straffesak mot Statoil i 2009 med krav mortifikasjon av utsagnet og krav om oppreisning. Kolnes fremmet også parallelt krav mot Statoil om erstatning. Han hadde dermed kjennskap til skaden det nå kreves erstatning for, allerede i 2009.

Spørsmålet er så når Kolnes fikk eller burde ha skaffet seg nødvendig kunnskap om den ansvarlige. Tingretten har vurdert dette slik:

Det er noe uklart når Kolnes fikk opplyst at det var Diligence som hadde avgitt IDD-rapporten med Quote A til Statoil, men det fremgår av Kolnes' prosesskriv av 10. juni at Kolnes den 9. mars 2016 hadde kunnskap om at det var Diligence. Da sendte han en e-post til london@diligence.com med spørsmål om identiteten(e) til kilden/forfatteren av Quote A. Av samme prosesskriv fremgår det at Kolnes fikk svar fra Williams 12. mars 2016. Videre er det på det rene at IDD rapporten ble fremlagt 21. mars 2016 under saksforberedelsen til saken for Jæren tingrett, og Kolnes fikk da positiv kunnskap om at det var Diligence som hadde avgitt IDD-rapporten med Quote A til Statoil. Retten legger etter dette til grunn at Kolnes senest den 21. mars 2016 hadde kunnskap om «den ansvarlige». Foreldelsesfristen startet da å løpe og utløp tre år senere.

Lagmannsretten antar at det med «Kolnes' prosesskriv av 10. juni» siktes til et prosesskriv 10. juni 2022 til Oslo tingrett. Lagmannsretten er enig med tingrettens vurdering i det siterte. I tilknytning til anken bemerkes at det er ytringen i form av fremleggelsen av IDD-rapporten med Quote A som eventuelt kan medføre erstatningsansvar etter [skadeserstatningsloven § 3-6 a](#). Kolnes hadde i 2016 tilstrekkelig kjennskap både til skaden som han mener rapporten førte til, og til den rolle både Diligence og Williams hadde ved avgivelse av rapporten, til at han hadde mulighet for å ta stilling til om kravet mot dem hadde rimelig mulighet til å føre frem. Han kunne da ha fremmet erstatningskravet på en måte som førte til at foreldelsesfristen ble avbrutt.

I anken har Kolnes anført at kravet ikke er rettet mot Diligence og Williams som formidlere av IDD-rapporten og Quote A, men som ansvarlige for «tilvirkningen/fabrikkeringen» av rapporten og Quote A enten tilvirkningen/fabrikkeringen er utført av en person som heter Paolo Fusi «og/eller en eller flere ansatte i Diligence». Lagmannsretten kan ikke se at denne nyansen har betydning for foreldelsesfristens lengde overfor de to som Kolnes har saksøkt, og med det rettslige grunnlaget som er påberopt. Den eventuelle skadegjørende handlingen er formidlingen av Quote A til Statoil. Det var dette som Kolnes mener er årsaken til at Statoil trakk seg fra samarbeidet med Biofuel og som påført ham et tap.

Dessuten har Kolnes i alle fall fra 2016 gjort gjeldende at rapporten og Quote A er usanne. Denne anførselen omfatter at rapporten og Quote A er tilvirket/fabrikkert. Som nevnt har selskapet og selskapets rolle i forbindelse med fremleggelsen av rapporten og Quote A også vært kjent i alle fall fra 2016. Williams sin rolle har vært kjent like lenge. Når det gjelder grunnlaget for kravet mot Williams, er det ikke anført, og heller ikke

forsøkt bevisført, at det er Williams som har «tilvirket eller fabrikkert» det aktuelle sitatet. Hans eventuelle uaktsomhet må derfor ligge i hans rolle ved formidlingen av Quote A.

I prosesskriv 6. desember 2022 har Kolnes anført at det var feil av Oslo tingrett ikke å legge «Kolnes sine pretensjoner til grunn ved frikjennelsen av Diligence og Williams». Tingretten har foretatt en materiell prøving av de krav Kolnes har fremmet i saken, og har i den forbindelse vurdert de anførsler og pretensjoner Kolnes har fremført. Det er ingen feil ved tingrettens avgjørelse at Kolnes sine pretensjoner ikke er lagt til grunn ved den materielle prøvingen av kravet.

Det er i samme prosesskriv også anført at det er «feil at Diligence og Williams har bevist at de ikke er ansvarlig for tilvirkningen av Quote A, og/eller at de ikke har utvist uaktsomhet i forbindelse med tilvirkningen/fabrikeringen av Quote A». Det er noe uklart om denne anførselen er knyttet til tingrettens bevisbedømmelse, som ikke er påberopt som ankegrunn i anken, eller om det anføres at tingretten har anvendt bevisreglene uriktig. Uansett kan lagmannsretten ikke se at det er svakheter ved tingrettens anvendelse av bevisreglene eller bevisbedømmelse når tingretten har kommet til at kravet er foreldet.

Det er etter dette klart at anken over tingrettens dom, domsslutningens punkt 1, ikke vil føre frem, og anken nektes fremmet.

Når anken nektes fremmet, har Kolnes tapt saken, og ankemotpartene har krav på å få erstattet sine sakskostnader for lagmannsretten, jf. [tvisteloven § 20-2](#) første og [andre ledd](#). Det er ikke tungtveiende grunner som gjør det rimelig å frita Kolnes fra sakskostnadsansvaret i medhold av tredje ledd. Ankemotparten har krevd erstattet sine sakskostnader med 20 000 kroner inkl. mva. Lagmannsretten anser det nødvendig og rimelig å pådra disse kostnadene, jf. [tvisteloven § 20-5](#) første ledd, og legger kostnaskravet til grunn.

Lagmannsretten oppfatter anken slik at det også ankes særskilt over tingrettens sakskostnadsavgjørelsen, jf. [tvisteloven § 20-9](#) tredje ledd. Lagmannsretten kan etter [tvisteloven § 20-9](#) tredje ledd bare prøve lovanvendelsen og saksbehandlingen samt bevisvurderingen så langt den bare gjelder sakskostnadsavgjørelsen. Etter lagmannsrettens syn er det ingen feil ved tingrettens sakskostnadsavgjørelse, og anken over denne forkastes.

Særskilt anke over sakskostnadene, følger ellers reglene for anke over kjennelser, og sakskostnadsanken avgjøres derfor ved kjennelse.

Beslutningen og kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

Kjennelse:

Kravet i påstanden punkt 1 i anken og påstandspunktene 4 og 5 i prosesskriv 6. desember 2022 avvises fra behandling i denne ankesaken.

Anken over tingrettens domsslutning punkt 2 (sakskostnadsavgjørelsen) forkastes.

Beslutning:

Anken over tingrettens domsslutning punkt 1 nektes fremmet.

Felles for kjennelsen og beslutningen:

I sakskostnader for lagmannsretten betaler Steinar Vigdel Kolnes til sammen 20 000 – tjuetusen – kroner til Diligence (International) LCC og Trefor Thomas Williams innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen og beslutningen.